

Helligpeder med 5,000 Kr., i alt 122,000 Kr. Men nu viser det sig, at flere af disse, som have andraget om at faa Støtte, have faaet det Svar, at de selv skulle bekoste Halvdelen, og det viser sig meget vanskeligt for dem at kunne dette. Selv en lille Købstad som Sandvig har ikke kunnet skaffe Halvdelen af de 35,000 Kr., som der fra Ministeriets Side er tilbudt dem den anden Halvdel af, og saaledes gaar det flere Steder. Fra Teglkors har man skaffet Halvdelen og andrager om Resten. Ved det lille Fiskerleje Helligpeder, der har et Statslaan af 11,000 Kr., er en af Havnemolerne saa at sige ligefrem ramlet sammen, men Fiskerne kunne alligevel ikke selv skaffe Halvdelen af de 5,000 Kr. til dens Istandsættelse. Man er derfor meget vanskelig stillet derovre. Ved en Havn som Arnager, der ligger omtrent i Midten paa den vestlige Del af Sydkysten, og som egner sig udmærket godt som Tilflugthavn for de Fiskere, der fiske paa den sydlige Side af Øen, ere Naturforholdene saaledes, at der er et Par Revler af Kalksten noget uden for Kysten, saaledes at Havnen ligesom ligger i Læ, og hvis denne Havn kunde blive udvidet med en Bekostning af godt 50,000 Kr., saa vilde der ganske sikkert kunne blive Plads til, at Fiskerbaadene, selv om de samle sig fra Halvdelen af Øen under Sydkysten til Fiskeri, kunde anløbe denne Havn. Det har nu vist sig under en stærk Storm, at Havnen der har været alt for lille, under en Storm naaede en Baad helt ind til Havnen, men kunde af Mangel paa Plads alligevel ikke komme ind, og Baaden og Mandskabet gik saa under, man har ikke senere hørt noget til dem. Jeg skal altsaa henstille til den højtærede Minister, om han alligevel ikke vilde tage disse Andragender fra Bornholm under velvillig Overvejelse, navnlig i Henhold til den Betænkning, som denne Kommission har afgivet.

Jeg skal dernæst gaa over til e.: Grenaa Havn. Herom blev der, som bekendt, ogsaa i Fjor afholdt Samraad, og jeg henstillede paa Udvalgets Vegne til Ministeren at stille sig velvillig lige over for Grenaa. Efter Ministerens Udtalelser i det foregaaende Aar var der ogsaa Grund til at haabe paa et godt Udfald. For øvrigt har ogsaa Lovgivningsmagten

stillet sig meget velvillig lige over for Grenaa. I 1878—79 fik Grenaa Havn et Laan af Staten paa 166,000 Kr., der skulde være afdrags- og rentefrit i 10 Aar og derefter forrentes med 4 og afdrages med 2 pCt. I 1888—89 søgtes yderligere Henstand, og de fik Henstand i 5 Aar, saaledes at Renterne skulde lægges til Kapitalen, som saa var vokset til 202,910 Kr., indtil den 11. December 1893. Saa fik de igen Henstand med Renter og Afdrag til 11. Juni 1904, altsaa i 10 Aar, og de staa nu til Sommer for at skulle betale Renter og Afdrag. Nu er der imidlertid Tale om et nyt Laan paa 138,000 til en Fiskerihavn, og jeg vil her tillade mig at henvise til mine Udtalelser fra i Fjor, der findes i Tidenden Sp. 2668. De forskellige Uheld og Vanskeligheder, man har haft ved Havneanlægget, medførte, at denne Havn har kostet 470,000 Kr. i Stedet for, at den var kalkuleret til 314,000 Kr. Havnens uheldige Bygning umuliggør Indsejling under Paalandsvind, og det har selvfølgelig forringet Havnens Brug og derved ogsaa dens Betydning og Indtægten af den, det har bibragt Fiskerne store Tab, og det har, saa vidt man ved, ogsaa kostet Menneskeliv. Byen har hidtil maattet skyde til af Kæmmerkassen ca. 3,000 Kr. om Aaret blot til Havnens Vedligeholdelse, de ere virkelig derfor meget ugunstigt stillede. Udvalget henstiller derfor til den højtærede Minister, under Hensyn til alle disse vanskelige Forhold, at se velvillig paa dette Andragende og om muligt imødekomme det for at hjælpe Grenaa.

Jeg kommer derefter til f.: Samraadet om en Baadehavn ved Sjællands Odde. Efter at der i mange Aar havde været forhandlet om Ønskeligheden af en saadan Baadehavn, blev der paa Finansloven 1898—99 bevilget 80,000 Kr. til Anlæg af en Havn ved Rævhøj, det er den yderste Spids af Sjællands Odde. Bevillingen blev given paa Betingelse af, at der fra anden Side skulde skaffes 60,000 Kr., da hele Anlægget skulde koste 140,000 Kr., men det kunde man ikke magte. Uheldigt var det ogsaa, at Havnen skulde ligge ca. 1 Mil fra nærmeste By paa Oddens yderste Spids, meget ubekvem for de lokale Fiskere, saa det var komplet umuligt at gennemføre det. Fiskerne deroppe øn-